

dependency) nơi người ta chống đối nhau để khẳng định tính độc lập của mỗi bên, hoặc là sự đồng phụ thuộc (codependency) nơi người này cần đến sự yếu kém của người khác để thỏa mãn nhu cầu của mình và để biện minh cho sự yếu kém của mình.

7- *Bạn có thể tóm tắt ba thói quen đầu tiên bằng một cụm từ đơn giản “hứa và giữ lời hứa” và bạn cũng có thể tóm tắt ba thói quen sau bằng cụm từ sau “khuyến khích người khác cùng tham gia và cùng nhau tìm ra giải pháp tối ưu”.*

8- *Bảy thói quen đại diện cho một thứ ngôn ngữ mới, mặc dù số từ ngữ và thuật ngữ của nó đếm chỉ hơn mười đầu ngón tay. Loại ngôn ngữ mới này trở thành một mật mã, một kiểu tốc ký để nói về rất nhiều chuyện. Khi bạn nói với ai đó “cái đó là khoản gửi vào tài khoản hay rút ra?” “Đó là bị động đối phó hay chủ động?” “Đó là sự đồng tâm hiệp lực hay là sự thỏa hiệp?” “Đó là cùng thắng hay thắng/thua hay thua/thắng?” “Đó là ưu tiên cho cái quan trọng nhất hay cho cái kém quan trọng hơn?” “Điều đó bắt đầu bằng phương tiện hay mục đích?” Tôi đã nhìn thấy cả những nền văn hóa được chuyển đổi bởi sự hiểu rõ và cam kết đối với những nguyên tắc và các khái niệm được biểu thị bằng những từ ngữ quy ước đặc biệt này.*

9- *Sự chính trực là một giá trị cao hơn sự trung thành. Hay nói đúng hơn, chính trực là hình thức cao nhất của sự trung thành. Sự chính trực có nghĩa là hòa nhập vào các nguyên tắc hay lấy nguyên tắc làm trọng tâm, chứ không phải lấy con người, tổ chức hay thậm chí gia đình làm trọng tâm. Bạn sẽ thấy rằng gốc rễ của mọi vấn đề mà người ta gặp phải là “cái đó có được nhiều người thừa nhận hay có đúng không?” Khi chúng ta ưu tiên cho việc trung thành với một người hay một nhóm người hơn là làm một việc*